

ÉLETÚT Schlichtherle László azt vallja magáról, hogy egy krónikus emigrációs betegségben szenved, amelyre nincsen gyógyír, de a hazaszeretete enyhíti fájdalmait.

A sebeket 1957-ben szerezte, amikor Svédországba költözött

BÉKÉRE TÖREKEDETT A FORRADALOMBAN

Az 1956-os forradalom és szabadságharc ideje alatt a bonyhádi Központi Nemzeti Tanács elnökeként végzett meghatározó szerepvállalásáért Perczel-díjjal jutalmazta március 15-én a város képviselő-testülete Schlichtherle Lászlót. A Svédországban élő férfival a napokban beszélgettünk fiatalkori szerepvállalásáról.

Vizin Balázs

- Bonyhádon vagyok itthon, Svédországban pedig otthon; ez egy krónikus emigrációs betegség, mert a hajszálgyökerek itt szakadtak az anyaföldbe 1956-ban - vélekedett Schlichtherle László, akit az 1956-os forradalom idején a bonyhádi Központi Nemzeti Tanács elnökének választottak. Arra törekedett - amelyet el is ért társaival -, hogy a forradalmi átmenet békés legyen Bonyhádon.

- Miként emlékszik vissza az eseményekre?

- A legfontosabb feladatunknak azt tartottuk, hogy lehetőségeinkhez mérten meggátoljuk a vérontást. Ezt sikerült elérni, nem történt komolyabb atrocitás, csupán néhány pofon csatant el Bonyhádon '56 októberében. Jóformán nem is aludtunk, folyamatosan nyomon követtük az eseményeket. Az egyik este felmentem az akkori Tanácsháza erkélyére és azt mondtam a mikrofonba: ha valaki gyilkosságra vetemedik, azt én lövöm tarkón, itt az udvaron. Szerencsére erre sem került sor. Tudtam, hogy nincsen más választásunk, mint a bizonytalanságban határozottságot mutatni.

- A gimnáziumban is határozott volt, emiatt el is tanácsolták...

- Tulajdonképpen két táborra szakadtak az intézmény diákjai. Az egyiket a magyar érzelmű svábok alkották, a másikat pe-

dig az agitátorok által megtestesztettek. Az egyik órán vitába keveredtem a némettanárral, aki sértegetni kezdett, én meg visszazóltam emiatt. Ez olaj volt a tűzre, hiszen a tanári karból sokan nem nézték jó szemmel, hogy - több társammal egyetemben - csatlakoztam az akkoriban zászlóját bontogató „Hűséggel a Hazához” mozgalomhoz. Az igazgató elé került az ügy, aki emiatt eltanácsolt. A kötelességét teljesítette, de arról biztosított, hogy segíti a boldogulását. Beváltotta az ígéretét, ennek köszönhetően Budapesten befejezhettem a középiskolát.

- Visszajött Bonyhádra, és minden eddigénél nagyobb megpróbáltatás várt Önre. Miért került börtönbe?

- A cikói hegyoldalon, egy prészházban biztosítottunk menedéket egy sebesült magyar katonatisztnak, mivel azt hallottuk, ha kórházba kerül, nem biztos, hogy Magyarországon maradhat. Azonban valaki feljelentette. Letartóztatták, akárcsak az apámat, a nővéremet és engem, csak anyám maradhatott otthon. Egy éjszakát a bonyhádi katonai kirendeltségen töltöttünk, majd szekérháton Szekszárdra vittek bennünket. Cudarak voltak a körülmények. A helységben csak egy hordó volt és egy üveg nélküli ablak. Süvített a szél, borzasztóan fázunk. Az apámat és a nővéremet másnap elengedték. A katonatisztet: Faragó Jánost és engem továbbvittek Paksra. Az egyik éjjel megszöktünk innen, nagy kockázatot vállalva ezzel. Sikeresen eljutottunk Bonyhádra, ahol édesanyám már előkészítette a hátizsákot, mintha érezte volna, hogy jövünk. Jászberényig jutottunk, ott a szovjet katonák leszedték a vonatról és bekerültünk a fogolytáborba. Itt elváltak útjaink Faragó Jánossal.

- Onnan kiszabadulva Svédországig ment. Nehéz volt az újrakezdés?

- Nehéz, de elegendő lett a háborúból, a megszállásból és az emberi gyarlóságból: ez sarkallt erre a lépésre. Biztam benne, hogy megállom a helyemet, annak ellenére, hogy az anyanyelvemen kívül nem tudtam más. Stockholm legdélebbi kertvárosába, Tullingében települtem le 1957-ben, azóta is ott lakom. Fenyves erdő övezi a házat, szeretek ott élni.

- Ma is úgy cselekedne, mint tette azt az 50-es években?

- Sokáig kerestem a választ, hogy jól döntöttem-e akkor, amikor az emigrációt választottam. Majd arra a következtetésre jutottam hogy igen, mert a mai napig úgy érzem, hogy még ott is többet tudtam tenni a hazámért, mintha itthon maradtam volna forradalmi hősként, és esetleg az egyik utcasarokon végeznek velem. Ennek ellenére sosem nyugszik meg a lelkem igazán, mert a szülőföldem Magyarország. Amióta az eszemet tudom istenfélő ember vagyok. Az imámban mindig arra kértem a Jő-istent, hogy adjon nekem any-

nyi lelki nyugalmat, hogy minden helyzetben talpon tudjak maradni. Ez újult erő kölcsonzott a nehéz helyzetek leküzdéséhez.

- Idén március 15-én is főszereplője lett egy eseménynek...

- Amikor megtudtam, hogy én lettem az idei Perczel-díjas, fel-

mentem a szobámba és elgondolkodtam. Számtalan emlék tört fel bennem, még akkor is, amikor a színpadon állva a tapsvihár után szónoklatot várt tőlem a bonyhádi közönség. Cikáztak a fejemben a gondolatok, de mind közül a hazaszeretete és az őszinte köszönet volt a legerősebb.

Névjegy

SCHLICHTHERLE LÁSZLÓ 1927. január 22-én született Szekszárdon. Édesapja géplakatos, édesanyja tisztviselő volt. A család 1929-ben költözött Bonyhádra. Az elemi iskola elvégzése után a bonyhádi gimnáziumba került, ahonnan 1943-ban kizárták, mert tagja lett a „hűségmozgalomnak.” Ezután géplakatos szakképzettséget szerzett. A háború alatt önkéntes betegápolóként dolgozott a bonyhádi hadikórházban. Egy sebesült magyar katonatiszt bújtatása miatt feljelentették a szovjet katonai parancsnokságon. Letartóztatták, majd börtönbe került, ahonnan később megszökött. A háború után a Dér malomban kapott állást mint gépész, majd az államosítás után a bonyhádi zománccsüveggyár lakatos karbantartó részlegének csoportvezetőjeként dolgozott. Az 1956-os forradalom idején beavastották a bonyhádi Központi Nemzeti Tanácsba, amelynek elnöke lett. Jelenlős szerepe volt abban, hogy a forradalmi átmenet békésen zajlott le a településen. A FORRADALOM bukását követően menekülni kényszerült. Svédországban települt le, ahol képzettségét bővítve szakmájában vezető beosztásba került. Jelenleg is Stockholm déli kertvárosában: Tullingében él. Amióta - 50 év boldog házasság után, súlyos betegség következtében elveszítette feleségét - egyetlen lánya: dr. Márta Schlichtherle biológus az „örangyala”. Szabadidejében szívesen borászkodik. A SVÉD KIRÁLYI testőrségnél 13 évig dolgozott önkéntes fegyveresként, amiért Arany Sas-éremmel tüntették ki. Bonyhád Tiszteletbeli polgárának 2006-ban választották, idén pedig Perczel-díjjal jutalmazta a városvezetés.

Schlichtherle László: a hazaszeretete és az őszinte köszönet járt a fejében a Perczel-díj átvételkor

Közel ötven minta érkezett a borversenyre

KISVEJKE A Völgysegi hegyközség térségi borversenyére tegnapig lehetett beadni a bormintákat. Az eredményhirdetést holnap tartják. A szervező, Veres Róbert - a hegyközség választmányi tagja - elmondta: négy település tartozik hozzájuk, s minden évben máshol tartják a borversenyt. Az idén a bírálatra a kisvejkai polgármesteri hivatalban, az eredményhirdetésre a helyi művelődési házban kerül sor. Jövőre Závod lesz a soros. Lengyel és Mucsfa tartozik még ebbe a kistérségi közösségbe. A négy településen mintegy hetven termelő tevékenykedik. Persze nem mindenki vesz részt

a borversenyen. Most közel ötven minta érkezett be. A bírálóbizottság vezetésére, ahogy a korábbi években is, Mecseki János szekszárdi borászt kérték fel. A szervező helyi sajátosságokról, és az eddigi versenytapasztalatokról is beszámolt. A beadott minták közül mintegy harminc a vörös, 15 a fehér és öt a rozé. Ezen a tájon sokan foglalkoznak kékfrankossal. A korábbi években azonban nem a kékfrankos borok szerepeltek a legjobbban a helyi borversenyeken. Fehérek közül a chardonay, vörösek közül a cabernet sauvignon aratott sikert legutóbb. ■ W. Y.

PROMÓCIÓ

Biztonságos munkavégzés, bírságból befolyt pénzből

BONYHÁD Az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőség, az ESZA támogatásával, pályázatot írt ki, a munkavédelmi jellegű bírságokból befolyó pénzt felhasználására. Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzést célzó projektek megvalósítására lehetett pályázni.

A Völgysegi Ipartestület sikeresen pályázott. Vállalta, hogy kétnapos tájékoztató előadást tart az iparosoknak „A biztonság, egészséghez, mint értékhez fűződő viszony és magatartásforma” címmel. Összeállítottak e témával foglalkozó kiadványt is, amit háromszáz példányban sokszorosítottak, és el-

juttattak a vállalkozókhöz, a munkavállalókhöz és a szakmunkástanulókhoz. A terjesztésbe bevontak más, a megyében működő ipartestületeket is. ■

A kiadvány címlapja

Széchenyi-díjat kapott a bonyhádi Nusser Zoltán

BUDAPEST Schmitt Pál köztársasági elnök Széchenyi-díjjal jutalmazta a bonyhádi születésű Nusser Zoltánt az elmúlt héten a Parlamentben a Kossuth- és Széchenyi-díjak, valamint a Magyar Érdemrend középkereszt kitüntetései átadására szervezett ünnepségen. Az MTA levelező tagja, a Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetének Celluláris Ideglettan Laboratóriumának csoportvezető kutatója világszerte nagy érdeklődést kiváltó eredményeiért, tudományos munkássága elismeréseként vehette át a kitüntetést. A völgysegi gyökerekkel rendelkező agykutató nagy megtiszteltetésnek tartja a díjat. ■ V. B.

HIRDETÉS

KÉPZÉS!
Empatia Balatin Oktatási Studio Munkaügyi Központ nyitánytantervi szöveggel ellátott szakmai oktatás, szállodai szobaszenny és időgazdálkodási képzés, betoldire és kultúrdre egyaránt! A képzés 2x12 óra. Tanfolyam után magyar-námet oklevelet biztosítunk. Emellett színi megszervezése látványos karafában is lehetséges! Érd.: 72/463-678 (13h után hívható) 06-70/380-5649

TEOL.hu
Tetszik!
facebook